

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 39. Dudithi, seu Dudizii Titinensis Episcopi Historia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

Sæcul. XVI. A. C. 1562. liminis res erat, quapropter Legati datis ad Papam literis de hoc diffidio eundem certiozem reddebant, supplices, ut Florentiæ Ducem eo induceret, quatenus pro Religionis bono Helvetiorum Oratori cederet, cum id plus ipsi gloriæ conciliaret, ac quævis prærogativa, quam ejus Legatus ex hac contentione reportare speraret: itaque summus Pontifex missis ad Ducem literis, eidem, cum fidei utilitas urgeret, cedendi necessitatem tam gravibus verbis exponebat, ut Dux suo mandaret Oratori, ne solemnibus functionibus interesset unacum Helvetiorum Oratore, sed cum tempus ad eas celebrandas adventaret, occasione perhoneste quæsitâ Tridento discederet, & propinguis in locis moraretur extra urbem.

§. XXXIX.

Dudithi, seu Dudizii Titiniensis Episcopi Historia.

*Thuan. hist.
lib. 32. 56.
& seq.*

Peractis paschalibus festis die sexta Aprilis alia habebatur congregatio, in qua duo Cleri Hungarici Oratores excipiebantur, iique erant Joannes Colosvarinus Dominicanus, & Andreas Dudithius, vulgo Sbardellatus dictus, eoquod ejus Mater, quæ Nobilis erat Veneta, hoc nomen gereret. Erat is Titinni in quadam Croatiae Urbe Episcopus,

scopus, Vir non modo generis nobilitate, sed etiam ingenii acie, iudicii soliditate, atque eruditionis eminentia clarissimus, qui raram latini sermonis elegantiam calamo, ac lingua ubique prodebat, atque in rebus etiam difficilissimis feliciter expediendis ingenti prudentia, ac dexteritate pollebat, suaque lenitate, morumque probitate omnium, quibus notus erat, amicitiam, ac venerationem sibi conciliabat: porro hic idem primam lucem aspexit Budæ, seu potius in arce huic urbi proxima Mense Februario, Anno post Christum natum millesimo quingentesimo trigesimo tertio, vel juxta alios trigesimo septimo, patremque habebat Hieronymum Duditium Nobilem, ac Ladislai Hungariæ Regis Consiliarium: vix vero infantiam egressus mox ob ingenii aciem, ac fecundam imaginandi facultatem, necnon memoriæ felicitatem, cunctasque necessarias animi dotes in spem celeberrimi Viri adoleverat, atque a patre suo utpote catholico in Ecclesiæ Romanæ unitate educabatur, quo tamen prima juventute sua orbatus ab Avunculo suo, qui primo Episcopus Vacziensis, & dein Strigoniensis Archipræful erat, liberaliter instituebatur.

Postea ab eodem Archiepiscopo ad Vratislaviensem Universitatem mittebatur,

D d 5

tur,

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

Omery observat. select. tom. 5.

*Sandius
Bibl. Antitrit. p. 68.
& seq.*

Sæcul. XVI. tur, ut ibidem humanioribus literis
A.C. 1562. imbutus Pauli Manutii, Francisci Roborteli, Sigonii, Panvini, & Victorii magisterio uteretur, ubi præcipue sub Manutio tantum in literis progressum fecerat, ut hic summæ gloriæ sibi duceret, quod in literis suis ad Amicos datis honorificam de Andrea Dudithio mentionem facere, illumque tanquam clarissimum sui ævi lumen deprædicare posset. Andreas inter omnes Auctores sibi maxime familiarem reddebat Ciceronem, cujus omnia opera trina etiam vice proprio suo chirographo transcripserat. Fertur quoque, quod eo tempore, quo Patavii studiis vacabat, Stephanus Batorius, postea Poloniæ Rex, pariter ibidem literis operam dederit, atque inter eos odium, seu potius secreta quædam æmulatio invaluerit, quæ postea crescentibus annis semper fuerit aucta: dein Andreas Lutetiam Parisiorum delatus ibidem Philosophiæ Magistrum habebat celebrem Vicomercatum, sub Angelo autem Caninio Doctore idioma Græcum, & sub Mercerio Hæbraicum, linguasque Orientales didicerat: omnibus igitur hisce scientiis imbutus rediit, a suo Avunculo Patavium revocatus, ut ibidem denuo Philosophicis disciplinis sub Magistro Guidone Pancirolla operam navaret

varet: percurso autem studiorum curriculo unacum Cardinale Polo Legato a Latere in Angliam venit, ubi hujus Cardinalis vitam a Ludovico Beccatello eleganter italice scriptam puriori latinitate donabat, atque ad Elisabetham Principem, quæ tunc nondum erat Regina, vocatus, illius benevolentiam dextere sibi conciliabat. Postea aliquamdiu in hoc regno commoratus in patriam reversus est, ac vix eo delatus Strigoniensi Canonatu, & Oberbadensi Præpositura honorabatur, verum haud diu ibidem substitit; cum enim in Italia pluribus Viris doctissimis arcta amicitia junctus esset, tertio itinere ad hanc regionem revertebatur, ibidemque crisin in Herodotis, & Thucydidis historiam publici juris fecit, quod opus a Viris rerum peritis plurimum habetur: ibi Andreas non modo Italos, sed & Gallos venerabatur, suumque in illos affectum testaturus in Franciam venit, Florentiæ Ducis commendatitiis literis ad Catharinam Medicæam instructus, quam etiam Italo sermone tanta civilitate salutabat, ut Regina Viri facundiam admirata vix capere posset, quod exterus, & quidem Hungarus cum tanta facilitate tam præclaram Italam orationem proferre valeret.

Postea

Sæcul. XVI.
A. C. 1562.

Sæcul. XVI.

A C 1562.

Postea in Germaniam profectus ab universa Viennensi Aula in summo honore habebatur, atque in eum Ferdinandus Imperator tanto ferebatur affectu, ut illum anno Christi millesimo quingentesimo sexagesimo Tinini, seu Knini cujusdam in Croatia urbis Episcopum, & secretioris Concilii Ministrum crearet, simulque Legatum ad Sigismundum Augustum Poloniae Regem decerneret: cum autem in hujus Monarchæ aula vitæ licentia impune grassaretur, ac Religio Catholica vix cognita esset, hinc tam ob crebrum cum Aulicis commercium, quam frequens, quod cum hæreticis fovere cogebatur, confortium a vitæ suæ integritate deficere cæpit, præcipue vero cæco corruptus affectu, quo Sophiam Genisellam ex Strazziorum, seu Strassonum genere ortam, puellam inter honorarias aulae Virgines omnibus numeris absolutissimam deperibat, eamque ad illicitam societatem pertrahere nitebatur, quæ tamen illo sanior omnes ejus illecebras elusit, ac duntaxat ei nuptias obtulit, ea tamen lege, ut tam suis beneficiis, quam Religioni orthodoxæ nuntium mitteret.